

ülünk
a plafonból döglődik a zene
lekünkre száll a sós illat
egy sajtburger evangélioma
nyüzsög odakint a beton puszta
és idebent ötezer férfit vendégelnek meg
a dolgozók.
Hájasodik a körösztyén lélek
Gyere, ülj le Mester!
Itt az ideje, egy világnak lassan vége van
Nyammogjuk hát el
Globalizált utolsó vacsoránk!

A vers kettős képre épül: egyszerre látunk egy átlagos, nyüzsögő gyorséttermet, azonban bibliai képek társulnak mindehhez, Jézus csodatétele, valamint az utolsó vacsora. A megjelenő a archaizmusok Károli Gáspár és Tinódi Lantos Sebestyén nyelvezetét idézik.

Az üzenet világos: a keresztény szellemiség a globalizáció korában egyértelműen hanyatlik. A mű végén lévő felszólítás komikus, kicsinyes keretbe helyezi az utolsó vacsora jelenetét.